

Elementul material al infracțiunii constă în acțiunea de învinuire mincinoasă în ceea ce privește *persoana mea* referitoare la presupusa *infracțiune de șantaj*. Învinuirea este *mincinoasă* deoarece în cauză nu există probe, conform art. 63 C.pr.pen., sau indicii temeinice, conform art. 68¹ C.pr.pen., din care să rezulte presupunerea rezonabilă că aș fi comis fapta penală imputată, așa cum s-a constatat și prin cele două Încheieri ale Judecătoriei Sectorului 5 București din datele de 22.04.2013 și 23.04.2013. Așa cum am arătat toate discuțiile purtate în ziua de 19.04.2013 s-au referit la companiile pe care le reprezentam, pietele în care activam, sub nicio formă la persoanele noastre.

Urmarea socialmente periculoasă constă atât într-o stare de pericol concretizată în perturbarea realizării actului de justiție, dar și în *daunele morale ce mi-au fost provocate prin această învinuire mincinoasă*. Așa cum am arătat, împotriva mea s-a început urmărirea penală, în perioada 31.05.2013-06.06.2013 m-am aflat în stare de arest preventiv, iar în prezent mă aflu sub control judiciar, împotriva mea fiind luată de instanța de judecată și prelungită la data de 04.07.2013 de către procuror măsura obligării de a nu părăsi țara.

Raportul de cauzalitate între acțiunea de învinuire mincinoasă și urmarea socialmente periculoasă rezultă din materialitatea faptelor.

În ce privește **forma agravată** a infracțiunii de denunțare calomnioasă aceasta se săvârșește când autorul denunțului mincinos a produs probele mincinoase pentru a-și sprijini învinuirea nedreaptă pe care o aduce persoanei denunțate. Mai mult, s-a arătat în doctrină că se reține forma agravată a infracțiunii și atunci când denunțătorul a făcut denunțul de bunăcredință, dar ulterior a produs probe mincinoase pentru ca denunțul să